

تردیدهای انتخاباتی اصولگرایان و حامیان دولت.

اما بدون شک خطر ائتلاف احتمالی همین اصلاح طلبان با جناح حامی دولت نیز اصولگرایان را تهدید خواهد کرد. لذا از نگاه اصولگرایان میانه رو، بهتر است به جای آنکه آنها شاهد شکل گیری این ائتلاف باشند، دست پیش گرفته و خود به ائتلاف با حامیان دولت برسند.

در یادداشت قبل علت رخوت حاکم بر فضای انتخاباتی کشور را تردید جناح های سیاسی برای چگونگی حضور در انتخابات عنوان کردیم و سپس به بررسی شرایط جناح اصلاح طلب و نیز حامیان دولت پرداخته و عنوان شد که عده ای از اصلاح طلبان به دنبال لیست مستقل و عده ای دیگر به دنبال ائتلاف با جناح دولت هستند. اکنون به بررسی شرایط جناح اصولگرایی میانه رو می پردازیم.

اصولگرایان میانه رو؛ در انتظار چراغ سبز دولت

در دو سال گذشته اصولگرایان معتدل درون مجلس بیشترین حمایت را از سیاست های مدنظر دولت به خصوص در برابر تندرهای اصولگرا انجام دادند. این جریان به رهبری علی لاریجانی سعی داشته رابطه ای معقول و تقریباً حسنه با دولت یازدهم داشته باشد. کسی نمی تواند منکر نقش و تاثیر علی لاریجانی در ماجرای تصویب برجام در مجلس شود. لذا همراهی اصولگرایان میانه رو با دولت در دو سال اخیر موضوعی نیست که بر کسی پوشیده باشد.

با انتخابات ریاست جمهوری سال 92 و تغییر شرایط سیاسی در کشور به نظر می رسد اصولگرایان میانه رو به این نتیجه رسیده اند که اگر حضور اصلاح طلبان (کاندیدها و رای دهندگان) در انتخابات پیش رو حداکثری باشد، شانس زیادی برای پیروزی در انتخابات نخواهند داشت و در خوش بینانه ترین حالت تنها می توانند نیمی از کرسی های مجلس را کسب کنند. اما این شرایط در یک صورت می تواند به نفع اصولگرایان میانه رو تغییر یابد و آن ائتلاف جناح حامی دولت با آنها است.

تردیدهای انتخاباتی اصولگرایان و حامیان دولت

شاید از یک منظر گفته شود اگر کاندیداهای اصلاح طلب در مرحله نهایی و پس از تایید صلاحیت خیلی

چهره های مشهور و مطرحی نباشند، نیازی به این ائتلاف هم نباشد، اما بدون شک خطر ائتلاف احتمالی همین اصلاح طلبان با جناح حامی دولت نیز اصولگرایان را تهدید خواهد کرد. لذا از نگاه اصولگرایان میانه رو، بهتر است به جای آنکه آنها شاهد شکل گیری این ائتلاف باشند، دست پیش گرفته و خود به ائتلاف با حامیان دولت برسند.

به همین دلیل ما شاهدیم اصولگرایان تمایل (و به نوعی انتظار) دارند حامیان دولت با آنها ائتلاف کنند. این موضوع در صحبت عوض حیدرپور یکی از اصولگرایان معتدل مجلس کاملاً نمایان است. وی در گفتگو با روزنامه اعتماد اظهار داشته: «آقای لاریجانی و چهره های موثر جریان معتدل اصولگرا منتظر انعطاف هواداران دولت برای ائتلاف هستند.

به هر حال این جریان در مجلس برای بسیاری از پروژه های دولت در دو سال اخیر هم انرژی و وقت گذاشته و هم ضربه خورده و فشارهایی را متحمل شده است و اکنون انتظار دارد که برای یک ائتلاف یا همکاری انتخاباتی انعطاف طرف مقابل را ببیند. من فکر می کنم امثال آقای لاریجانی با توجه به جایگاه و کارنامه ای که دارند منتظر می مانند تا هواداران دولت برای این همکاری یا پیش بگذارند. اگر آنها جلو بیايند این طرف هم آماده پذیرش پیشنهادات است. الان این درک عمومی بین اصولگرایان معتدل و حامیان دولت وجود دارد که می توانند برای انتخابات با یکدیگر کار کنند و کنار بیايند.»

بدون شک شکل گیری یا عدم شکل گیری این ائتلاف نتایج و پیامدهایی برای هر دو طرف در بر خواهد داشت که می توان آنها را به طور خلاصه چنین فهرست کرد:

در صورت شکل گیری ائتلاف

- 1- به احتمال بسیار زیاد اکثریت مجلس آینده متعلق به فهرست این ائتلاف خواهد بود و علی لاریجانی برای سومین دوره پیاپی ریاست مجلس را بر عهده خواهد گرفت.
- 2- رابطه اصلاح طلبان و دولت رو به تیرگی نهاده و به احتمال بسیار زیاد حسن روحانی در انتخابات ریاست جمهوری آینده رقیبی اصلاح طلب را در برابر خود خواهد دید.
- 3- رابطه روحانی و لاریجانی مستحکم تر از قبل شده و دولت از حمایت بیش از پیش مجلس برخوردار خواهد شد.

در صورت عدم شکل گیری ائتلاف

- 1- اگر این عدم شگل گیری توأم با شکل گیری ائتلاف میان اصلاح طلبان و حامیان دولت باشد، اصولگرایان میانه رو باید به حضور اقلیتی در مجلس آتی اکتفا کنند.
- 2- ریاست مجلس آینده جای بحث خواهد بود، اگرچه لاریجانی به واسطه همراهی با دولت در مجلس کنونی، باز هم دارای شانس خواهد بود.
- 3- دولت از حمایت مجلس آتی برخوردار خواهد بود.

با این حال به نظر می رسد حامیان دولت اعتدال باز هم میانه روی را در دستور کار قرار دهند و با هر دو جناح اصولگرا و اصلاح طلب ائتلاف کنند. در این صورت در انتخابات پیش رو (فارغ از لیست اصولگرایان تدریجی) ما شاهد سه لیست انتخاباتی خواهیم بود: لیست اصلاح طلبان، لیست اصولگرایان میانه رو و لیست حامیان دولت که احتمالاً نیمی از آن با لیست اصلاح طلبان و نیمی دیگر با لیست اصولگرایان مشترک خواهد بود. (البته ممکن است حامیان دولت چند کاندیدای مستقل نیز داشته باشند.)

بنابراین در نتیجه گیری نهایی می توان چنین عنوان کرد که انتخابات مجلس دهم دوباره رقابتی میان اصولگرایان و اصلاح طلبان خواهد بود؛ مگر آنکه در زمان باقی مانده و به خصوص در فرایندهای پس از ثبت نام اتفاقات غیرقابل پیش بینی روی دهد.